

Så derfor er vi meget glade for, at der i den motiverede dagsorden står, at de skal afvikles. Vi ville selvfølgelig gerne have dem fjernet med det samme, men vi erkender også, at der er nogle, der tager lidt længere tid. Men det er godt, at regeringen dog i hvert fald vil arbejde for, at de skal afvikles hurtigst muligt.

At der bliver åbenhed om, hvilke interessegrupper der medvirker til udarbejdelse af forslag, mener vi også er utrolig vigtigt, for nogle gange har vi en lille mistanke om, at det kunne være, at det var lidt ensidig påvirkning, Kommissionen er udsat for – for at sige det mildt, og så har man da i hvert fald ikke overdrevet sagen.

At Kommissionen forpligtes til at fremsende sine initiativer til medlemslandenes parlamenter, samtidig med at de fremlægges for EU-institutionerne, var fru Elisabeth Arnold inde på, og hun sagde: Jamen, vi kan jo ikke tvinge andre parlamenter til at arbejde på den ene eller den anden måde. Men det står der jo egentlig talt heller ikke noget om. Det væsentlige er vel, at der gives mulighed for, at ethvert parlament i EU, enhver nation, får mulighed for at læse det, tage det op og så behandle det efter deres måde at gøre tingene på.

Jeg synes, det ville lige så forkasteligt, hvis vi her fra dansk side begyndte at sige: Det græske parlament skal i øvrigt have et Europaudvalg, de skal gøre sådan og sådan og give mandat på den og den måde. Det ville da være fuldstændig håbløst, og det ville være lige så åndssvagt, som hvis man i Bruxelles og i EU skulle begynde at bestemme, hvordan danskere skulle behandle sagerne. Selvfølgelig skal de ikke det. Men der skal gives mulighed for det, og det er, hvad jeg kalder for åbenhed, og åbenhed er vel nok det vigtigste i dette punkt, for derved får man også bedre offentlighedsregler og øget indflydelse for de nationale parlamenter, som der står i forespørgsels teksten. Gør det det? Er det nok? Nej, det ved vi alle sammen at det ikke er, men det er et skridt i den rigtige retning.

Som jeg lidt frækt startede med at sige: Der er altså også nogle ting, som ikke skal være med i denne fælles pulje, som så flot hedder søjle 1, hvor man kan have flertalsafgørelser, og det er vigtigt for Fremskridtspartiet endnu en gang at slå 100 pct. fast, at Fremskridtspartiet i hvert fald ikke går med til, at EU får lov til at lave nye skatteskruer, og vi ikke går med til at flytte det retslige og indre anliggende over til kvalificeret flertal, ej heller asylregler.

Og vi kan altså ikke rigtig forstå – jeg ville ønske, der var nogen og i særdeleshed udenrigsministeren, der kunne forklare mig det – hvilken fordel der skulle være ved at sætte asylreglerne ind i søjle 1 og derved over til kvalificeret flertal. Hvis nationerne ikke er enige om det, er der så en eneste politiker i Danmark, der tror, at f.eks. Frankrig ville bøje sig?

Ud over hr. Peter Duetoft, som må være mere eller mindre naiv på dette punkt, er der vist ikke nogen, der tror, at Frankrig ville bøje sig, hvis man sagde, at de f.eks. skulle tage imod flere flygtninge fra Algeriet, eller at Italien – eller Finland for den sags skyld – ville gå med til, hvad EU besluttede med hensyn til en kvote af albaniske flygtninge.

Jeg tror, vi løber ind i kæmpeproblemer, hvis vi ikke erkender, at kun gennem enstemmighed kan nationer træffe beslutning om den slags ting, men jeg tror også, at med enstemmighed kan det lykkes. Jeg tror faktisk, at så vil alle gøre større anstrengelser for at få tingene til at lykkes og få det europæiske samarbejde til at fungere. Derfor er Fremskridtspartiet stor tilhænger af de ting, der i dag ligger i søjle 3, altså hvor der kræves enstemmighed i spørgsmål om mellemstatsligt samarbejde. Vi mener, det er den rigtige vej at gå.

Vi mener også, at Danmark bør blive ved med at presse på for at få det indre marked til at fungere hele vejen igennem i alle lande i EU, så det ikke kun er det dygtige, flittige lille barn Danmark, der overholder de fleste regler, prøver at lade være med at lægge hindringer i vejen og tilmed prøver at køre efter de ideer, der lå bag initiativerne til direktiverne.

Dette blev altså noget om EU-regeringskonferencen og ikke så meget om åbenhed. Men jeg støtter naturligvis alt det, der er sagt om forslaget om motiveret dagsorden, og i øvrigt er vi selv medforslagsstillere og synes, det er et godt initiativ.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg havde egentlig regnet med, at SF med denne forespørgsel havde ønsket at få en debat om det mere fundamentale problem med mangel på demokrati i hele unionsopbygningen. Det er efter min opfattelse en debat, som i allerhøjeste grad er påkrævet, men kun ganske få ordførere har i virkeligheden strejft det emne indtil nu. Fru Charlotte Antonsen kom dog lidt ind på problematikken, da hun rejste spørgsmålet om det såkaldte Europa-Parlament.